

SUBSCRIPCIÓ
BARCELONA, UNA PESSETA AL MES
ESPANYA, 4'50 P.TES. AL TRIMESTRE
ESTRANGER, 9'00 P.TES. TRIMESTRE

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PELAI, 42, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE L'EST, NUMERO 18
TELEFONS
REDACCIÓ, 1.560 --- IMPRENTA, 2.299

ANY XI-NUM. 3,362

BARCELONA, DILLUNS 1 DE JUNY DE 1914

UN NÚMERO, 5 CÉNTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Dilluns 8 de juny i dies següents

EXPOSICIÓ I VENDA

Mobles i articles per a
Regal, Taula i Cuina

OCCASIONS EXCEPCIONALS

Vaixelles, Serveis de cristall, Jocs de cafè,
Bateria de cuina, Articles de metall blanc,
Ganiveteria, Coberts, Centres, Figures,
Miralls, Flors, Perfumeria, Saquets de pell,
Ceràmica, Gramofons i discs, Mobles, Lám-
pares, Estors, Persianes, Cortines de fil,
Llençols, Servei taula, Coxineres, Portiers

Capses paper, Sacs viatge, Necessers, Piles;
Imatges, Escribanies, Relotges, Torretes,
Pedestals, Objectes per a fotografia, dibuix
i pintura, etc., etc.

Preus considerablement reduïts durant els dies
d'exposició:

ESCROFULAS TUMORS FREDES

Rápida i completa curació pel nou i especial
Métode del Dr. Klabarber. Elisabet
5 entressol 2.ª de 2 a 4 dies feiners.

El problema del Marroc

La incògnita

III i darrer

Si — com nosaltres creiem — fou
per raons dinàstiques que Espanya va
iniciar la política d'intervenció euro-
pea al Marroc, de acord amb França,
que ve consagrada ja en el primer tra-
ctat de 1902: qui se'n fa responsable
d'això?

Quan demanem comptes de les do-
loroses conseqüències d'aquell com-
promís, a qui ens hem de dirigir? Qui
dona la cara? Qui va ésser aquest ocul-
nec negociador abans del tractat de 1902?
Quins pactes inconfessables va celebrar
la diplomàcia espanyola provocant una
política de tractats que el país no exigia
per la demanda autoritzada dels Go-
vernos o del Parlament?

Si d'aquest debat al Congrés n'ha de
sortir una solució pel cruentíssim con-
flicte, cal que s'equilibri les responsa-
bilitats; no les dels coturons en aquesta
sèrie de negociacions diplomàtiques, sinó
el veritable autor inicial; car aquestes
coses no maten espontàniament d'entre
l'espai, sinó que són obra meditada d'hom-
es o organismes interessats. Perquè si
descobrim aquests interessats, la incògnita
de la política de tractats que el país no
exigia, podríem derrocar els darrers
balausts de defensa que encara
tenen els governants de la monarquia
espanyola quan se crucen amb els
compromisos diplomàtics ineludibles,
baix pena de pèrdua de la conside-
ració internacional que gaudeix Es-
panya i baix la menaça de la pèrdua
de la seva independència.

Perquè de dues manes: o va ésser
Espanya la que, per raons inconfes-
sables, va iniciar França a la interven-
ció al Marroc; o la iniciativa va partir
de la República francesa. Si ho pri-
mer, Espanya pot renunciar a allò
que va imposar-se a gràcia; pot fàcil-
ment abandonar un dret honorífic
que ja «motu proprio», ha hermat al
seu bell albir en el text dels tractats.
I si ho segon, Espanya ha de reclamar
el restabliment del «statu quo», negant-
se a cooperar en una obra d'interès
purament de la França superior a la se-
va potencialitat i qüestionant a la ne-
cessitat social i nacional d'Espanya.

D'una manera o d'un'altra, la solució
més conformatada a la realitat patriòti-
ca espanyola, és la patrocinada pel
nostre diputat. En Felip Rodés, en nom
dels republicans espanyols de restablir
el «statu quo» d'abans del primer tra-
ctat del 1902.

Això planteja un altre problema in-
teressant. Volent, els republicans, la
implantació del règim democràtic que
és la República, els partits monàrquics
repliquen a la nostra solució dient
que les responsabilitats del Govern,
obligarien als republicans i a la Re-
pública a mantenir els compromisos
internacionals contra l'ampar de la
constitució. Entenem-nos.

La República atindrà fidelment els
compromisos internacionals que tingu-
en una base jurídica nacional i con-

fessable. Tots els pactes i tractats que
negocia la diplomàcia no poden ésser a
base d'una imposició lleonina. És el
«do ut des» l'element originari dels
tractats; faltant-hi aquesta justa reci-
procitat, els tractats constitueixen una
espoliació intolerable. Referint-nos als
compromisos internacionals que emanen
dels tractats franco-espanyols, s'és
reconeix que aquests convenis foren
concertats en el seu iniciament per la
monarquia amenaçada, és aquesta i no
l'Estat, la pàtria, la responsable del
compromís contra i la seva efectivitat.
Per tant, el dia que deixi de existir
la monarquia, finex el compromís in-
ternacional, i França no pot reclamar
res a Espanya.

La República, doncs, representa l'an-
nul·lació dels pactes inconfessables de la
monarquia; i com que la intervenció
armada de Espanya al Marroc és filla,
indubtablement, d'un interès dinàstic
desvinculat de l'interès general del poble
espanyol, la fi de la guerra marro-
quina va aparellada amb la fi de la
monarquia borbònica.

RIBERA I ROVIRA

IDEARI

DUGUES EXPOSICIONS

I

El vostre amic ha visitat avui dugues
exposicions de dos pintors ben dife-
rents: En Maezu i En Limona.

En Maezu és un artista aconit, d'una
força dura de dibuix i de color. Les se-
ves teles se poden qualificar de terribles.
Totes les dones són belgues, carnes-
coses, aquell coll rubicund baix la rodona so-
lombra de «la mujer que sueña»; aque-
lles altres dones de costals amples i pit
trondos d'«El cantó andaluz». Les teles
i dibuixos d'aquest artista deixen una im-
pressió de pena, un regust de terra ju-
josa que no veu mai el sol, de boira,
de desolació, de misteri, de renunciació,
de penombra, de mortificació. Passen els
homes davant d'un Crist, descalços, nus-
sos fins a la cintura muntanyans, a un-
guna porta llunyana s'obria i es tan-
va, venia el soroll de la pluja cap a mi.
No hi havia llum, apenas una debil llum
blanca, de boira que'l sol no pot pen-
etrar, i lluminava el conjunt. Hi havia en-
m el mateix ambient que'n les teles. Les
dones carnescoses, pintades i lleigues som-
rient, els homes de faccions dures i terri-
bles obrien uns grans ulls foscos, i en
el silenci i en la pluja, els penitents pas-
saven descalços i nusos i la disciplina
posava la nota roja de la sang sobre l'es-
quina fissa.

L'AMIC

FILLS DE F. MAS SARDÀ

RAMON DELS CARPES, 23 - BARCELONA

Negociem els cupons dels Dents In-
terior i Amortitzable a 4% venciment
primer de juliol pròxim.

ECOS

Un jove pintor, amic nostre, En Joan
Serral, que ha seguit en un pelegrin-
atge artístic, l'Itàlia i la Grècia i
que's troba actualment a París, ens es-
criu una bellíssima lletra.

D'ella n'és el següent fragment:

«A París no hi ha entre els pintors un
lligam de vida fraternal, un esperit de
companyerisme artístic com a Roma.

«A Roma, en somnia encara la Glòria.
A París se somnia el diner. Els artistes
romans aspiraven a ésser gloriosos. Els ar-
tistes de París no aspiren al no a ésser
rics.

«L'art oficial i l'art comercial, ofeguen el
veritable Art. Els artistes han renunciat a
l'inspiració per l'exploació. L'or dels bar-
bes mata l'Art, després de deshonrar-lo.
Obtenir l'encàrrec d'una alegoria de la
República o el retrat d'un milionari grei-
xós de Pensilvania, és l'ideal.

«El vicí que respiren els «ateliers» dels
artistes, és un vicí «mob», equivocat, en
que s'hi sent l'histèria i el «mufle», com
el baf que s'escapa de la Cambra d'un
eteròman.

«No és el vicí enamorat i romàntic dels
estudis de la «Via Margutta», on se par-
la dels grans italians del Renaixement,
de la Naturalisme sense veis i de l'Amor
sense artífic. Aquell poble de pintors
amables, Mures i felices que passegen de
la «Piazza de Spagna», a la «Porta dei
Popolo» i aquella multitud d'aspecte «ha-
riolés», pintoresca i multicolor, sobre la
qual sura tot lo que hi ha de geni en la
pintura romana. Aquell bohemianisme co-
lorit i alegre, sorollós i genial, aquell nu-
cli d'artistes espirituals que fa coses ad-
mirables entre'l fum de dos cigarros i
una ampolla de «Chianti», pintant o mo-
delant cossos píbirs amb una impas-
sibilitat ditxosa, filla de la satisfacció dels
sentits i de una gran noció de la bellesa
plàstica, repartint a l'igual omdims i pe-
tons a les models robustes de la «Cioce-
ria», que a les frágiles i delicades filles de
Roma, que ofereixen al pinell, la deli-
cadesa de les seves formes boticidians,
idealidades per la fam, en aquella perfec-
ció de fines que sigui l'encant dels mest-
res forerans i el somni dels místics pri-
mitius.

«Benets siguin el sol d'Itàlia i el cel
de Grècia que són la meitat del geni na-
cional!»

«El leader» de la Lliga Regionalista,
En Francesc Cambó, ha fingit una col-
losal pensada.

La salvació d'Espanya, además de la
conquesta del Marroc, està en posar en
pràctica l'idea portentosa del diputat per
l'article 29, que consisteix en la «setmana
parlamentaria».

L'escola de la Lliga s'imposa: estem en
plà perióde constructiu, més ben dit, re-
construïda. A Madrid s'han quedat as-
torats de les excel·lents condicions d'esta-
dista que ha demostrat tenir En Cambó al
proposar aquesta modificació en les tas-
ques parlamentàries.

Eureka! tindrem diada regionalista, set-
mana parlamentaria i mes de Maria.

Nova-York s'hi ha fundat una No-
detat d'Assurances contra l'adul-
teri femení.

A títol de curiositat, reproduïm l'inte-
ressantíssim qüestionari a que ve obligat
a respondre l'aspirant a l'assegurament:

—Quina edat té'l senyor?

—I la senyora quans anys té?

—Quans anys fa que'stin casats?

—Algún dels conjugues havia estat ca-
sat?

—Algún d'ells estava divorciat?

—Quin temperament té la seva senyora?

—Lífic, sanguini o nívric?

—Ha sigut o és histèrica?

—Pora sense motiu?

—Té cosina?

—Es aficionada a coses de la mifia?

—Llegeix novel·les?

—Ronca quan dorm?

—Se banya molt sovint?

—Es molt reli-giosa?

—Ha fingut de joveueta alguna passió
contrariada?

—Es de caràcter enèrgic o feble?

—Es molt aficionada a les modes?

—Se porta bé de genit amb el senyor?

—Han aribat a pegar-se alguna vegada?

—S'han tirat mai els plats pel cap?

—Es sufragista?

—Es poetisa?

—Li agraden els treballs domèstics?

—Té fills? S'els ha criat?

—Es molt maca?

—Es... passadora?

—Es fletja?

—Se creu ella molt hermosa?

No pot negar-se que aquest qüestionari
és extraordinàriament curiós. Hi han
preguntes interessantíssimes... i sense ma-
lícia.

La Política

El regionalista

El dia 6 de juny sortirà un periòdic set-
manal regionalista «Nuestra Bandera», que
tractarà de Política, Informació, Econò-
mica i Mercantils, Sport, Noves de Es-
còlera.

Unió Federal Nacionalista Republicana

Tercera Assamblea Nacional

Al matí

Sessió de constitució

En l'espaiosa sala del C. N. R. de
Barcelona, la qual està ornada amb
plantes, donà començ al matí, a
les seves sessions, la tercera assa-
mblea nacional del nostre partit, l'im-
portància de les quals en aquests mo-
ments, en els que's debaten problemes
de suma transcendència, en els que
Catalunya hi deu haver de respondre,
de la manera sabia i enlairada que co-
rrespon al just prestigi de la raça, feu
que la sala es vegés plena d'assembleis-
tes de arreu de Catalunya i la partides-
tinada al públic fos petita, el qual se
apinyava a les portes que donen accés
a la mateixa amb el desig d'escollir
els seus debats.

El senyor President proposa que's
nomeni la Comissió d'actes per a re-
visar les noves credencials.

Comença la sessió

A les onze del matí començà la pri-
mera sessió, presidint, el diputat a
Corts, En Pere Corominas, i actuant
de secretaris els senyors Millet i Pi i
Suñer. Ademés a l'estrada hi havien
els senyors del Consell Nacional de la
U. F. N. R., Bastardas, Roig Arment-
gol, Layret i Verma.

El senyor President proposa que's
nomeni la Comissió d'actes per a re-
visar les noves credencials.

Comissió d'actes

Posada a discussió, el nomenament
de dita Comissió, després d'intervenir
els senyors Mallafré, Juncosa, Gam-
bús i Layret, s'acordà per aclamació
que sigui composta pels senyors Nicet
Casnovas, Mer i Güell, Roveret, Mi-
quel Matas, Martí Matons, Tarragó Ro-
mà i Nicolau Juncosa, la qual passa
immediatament a reunir-se, sospen-
sent la sessió mentre dits senyors dicta-
minen.

Les actes

Se reprén la sessió a la una de la
tarde i el president, senyor Coromi-
nas, diu que la Comissió donarà compte
del seu dictamen.

El senyor Gispert demana la paraula

Avui arriba En Rodés

A dos quarts de nou del matí, tothom al Baixador del Passeig de
Gràcia a rebre a l'il·lustre diputat!

Ciudadans, com a protesta contra la guerra, anem a rebre aquest
tribut d'homenatge al digne diputat de l'U. F. N. R., defensor de la
causa de la pau.

per una qüestió d'ordre, que li actua-

reix la presidència.

El senyor Mer i Güell de dita Comis-
sió diu que'l senyor Matons de la matei-
xa, donarà compte dels nous delegats
admesos i que després ell en donarà
també dels no admesos i explicarà
les raons perquè no ho han sigut.

El senyor Matons dona lectura a les
credencials admeses, que són les
dels senyors:

Ramón Pere Joan i Frederic Xifré,
de Badalona; Joan Tarrats de Matagò;
Salvador Bergés, de Santa Coloma; A-
madèu Greixó, d'Arbúcies; Ramir Me-
di, de Palafrugell; Manuel Font, de
Manresa; Wolney Comes, Rafael Ro-
vira, i Josep Baró, de Figueres; Jordi
Pedrol i A. Oliva i Oliva, de Tarragò-
na; Víctor Pujol i Josep Borrrell, de
Rubí; Angel Miró, del Vendrell; Josep
Maria Mallorquí, Agustí Isern i An-
toni Canals, de Valls; Ramon Camps, de
Terrassa; Miquel Matas, Diputat pro-
vincial de La Bisbal; Alfons Vergés,
de Capellades i les dels representants
dels següents periòdics: Rigobert Fe-
rri, de «La Veu de Capellades»; Josep
Arola, de «Bages Citat»; Joan Carnar,
de «Baix Penadés»; Josep Vidal, de
«El Programa»; A. Ribas Llagostera, de
«Renovació»; i Ribera i Rovira, d'EL
POBLE CATALA.

Acabada la lectura el President pre-
guntà si algú assambleista, hi té res
a dir, aprovant-se el nomenament de
dits nous delegats.

El senyor Mer i Güell, diu que els
que vénen nomenats per Roses i Lla-
dó, districte de Figueres, no han sigut
admesos, perquè sols hi ha una vaga-
nt, la del senyor Inglès, la qual havia sigut
oferta al senyor Cardoner qui pels
seus molts quefers, no l'acceptà i, per
lo tant, la Comissió deixa dits nomena-
ments sense efecte. L'Assamblea ho
ratifica.

Referent a Tarragona, diu En Mer
i Güell, que han enviat dos nous no-
menaments, el del senyor Eduard Ba-
talla, i el del senyor Antoni Oliva i
Oliva. La Comissió, escoltades les ex-
plicacions dels demés delegats de Ta-
rragona, no admet la del senyor Ba-
talla, per ésser baixa del cens en dis-
tinta població i fadmet la del senyor Oliva
i Oliva, per estar de conformitat.

Després d'un curt debat, en el que
parlaren els senyors Alvarez, Layret,
Oliva i Oliva, Broquetas, Caballé i la
presidència, s'aprova l'acord de la Co-
missió d'actes.

Baixes del cens

Manifesta el senyor Mer i Güell que
la Comissió s'ha trobat davant d'un
cas que creu delicat. Diu hi ha entre

nosaltres senyors que eren del nostre
partit i que avui són baixa del cens
del mateix (demana la paraula el se-
nyor Gambús) i creu la Comissió que
aquests senyors no poden ésser ad-
mesos.

El senyor Gambús, diu que'l cas
de dits senyors és el mateix que'l que
en l'assamblea anterior se trobava el
senyor Batalla: que el sol fet de com-
correr a l'assamblea denota la confor-
mitat amb els ideals de la mateixa. I de-
mana que's dongui per acabada aque-
sta sessió per a que a la tarde es pugi
extensament discutir.

S'adhereix a les paraules del senyor
Gambús, el senyor Mallafré.

Se sospén la sessió

El senyor President diu que havent-
se presentat en forma de proposició per
via la suspensió de l'assamblea, la pos-
ta a discussió.

Demana la paraula el senyor Tarragó
Romà i diu que creu que no pot ac-
abar-se la sessió que no quedi consti-
tuida l'assamblea.

Opina igual el senyor Sala.

El senyor Mer i Güell creu que's per-
sospèn per a després d'haver dit.

El senyor Camillo s'hi mostra con-
forme, i el senyor Gambús diu que's
pot donar per constituïda l'assamblea,
deixant per a la tarde la discussió de
l'admissió de dits senyors.

El senyor Tarragó Romà retira la
seva proposició si l'assamblea se sus-
pen per a continuar-la en havent dit.

La mort d'En Bofill

Seguidament, proposa el president,
senyor Corominas, que acordi l'assam-
blea, abans de suspendre-la, manifes-
tar el seu sentiment per la mort del
consequent federal Joan Maria Bofill,
que en aquells moments era portat al
Cementiri Civil de Figueres.

El senyor Martí Carreras, delegat
de la plana empordanesa, en sentides
frases dona compte de la trista notícia,
i el senyor Corominas, després d'his-
toriar breument la personalitat del di-
funt, proposa el nomenament d'una
Comissió per a que assisteixi en nom

del partit als actes que celebrará l'Em-
poria a la memoria del seu il·lustre
fill; i que s'envii un telegrama a la
família i un altre al Comitè Comarcal
manifestant el pesam de l'assamblea.

Així s'acordà, i a proposta del senyor
Sala, també s'acordà, que la Comissió
li porti una corona, deixant-se el no-
menament de dita comissió al càrrec
de la taula.

El senyor Martí agraeix lo acordat
en nom dels correccionaris de l'Em-
poria i de la família del malhaurat
Bofill.

En aquest moment el senyor Esteva
demana la paraula, dient que està pre-
sent a l'assamblea el senyor Martorell,
expulsat del partit.

El senyor Mer i Güell, li contesta que
el senyor Martorell no fou expulsat
del partit, perquè l'únic que pot expul-
sar-lo, és la Junta Municipal i no ha

Suspensió del Banquet Popular

Com delem ahir, s'ha sospés aquest sopà fins a nova ordre.

En Rodés, ha de sortir avui al vespre altra vegada cap a Madrid.

Així que s'hagi acabat l'actual debat i En Rodés torni a ésser a
Barcelona, d'acord amb ell, la Comissió organitzadora fixarà la
data definitiva.

havia fet, lo que hi ha és que'l senyor

Martorell es troba en el mateix cas
de no ésser al cens del partit.

La Presidència sospén la sessió a
tres quarts de dugues.

A la tarde

Segueix la sessió

Se reanua la sessió de constitució de
l'assamblea a les quatre de la tarde, pre-
sidentat don Pere Corominas.

Al estrade prenen seient els senyors,
Roig i Armentgol, Bastardas, Layret, Bera
i Pi i Suñer, tals del Consell Regional de
l'U. F. N. R.

Proposició

Se dona compte de la següent proposició
que copiem literalment:

«Els assambleistes que subscriuen a l'as-
samblea nacional proposen:

Primer. Que s'entén renunciada la re-
presentació d'aquells Delegats que volen-
tariament se donguin de baixa del Cens
del Partit d'U. F. N. R., de manera, que
deurà ésser novament elegit per a tornar
a ésser representant.

Segon. Per al cas de la present As-
samblea únicament, per a no donar al

seu acord proposat anteriorment, efecte re-
troactiu, l'Assamblea admetrà en son al-
la representació d'aquells Delegats que ac-
tualment son baixa del Cens, sempre que
aquesta, fent l'leal protesta de fe federal
nacionalista republicana, firmen una so-
licitud de reintegració en el Partit.

Casal de l'Assamblea a 31 de Maig de
dels noucents patorze.

Nicet Casnovas, Delegat del Districte de
La Bisbal; Ramir Medir, Delegat del Dis-
tricte de La Bisbal; Nicolau Juncosa, De-
legat per Tarragona; Josep Vidal Serra,
Delegat per La Bisbal; Joan Torrent, De-
legat per Arenys; Baldomer Borrás, De-
legat d'Arenys; Francisco Ximenes; Josep
Garpé, de Sant Feliu de Llobregat.

El Sr. Gispert

El senyor Gispert demana la paraula
en contra d'aquesta proposició i a la ve-
gada per una qüestió d'ordre.

Diu que no compren com els que han
sortit del partit vinguin en aquesta As-
samblea a volguer intervenir en les seves
tasques.

Una cosa pot dir-se: que per justificar la seva sortida de la redacció d'EL POBLE CATALÀ, aquells elements que han anat a l'edifici.

El públic dona mostres d'impaciència. Alguns individus de l'estrada s'en fan pes, i la presència indica al senyor Gumbús que no s'aparta de la qüestió i que concret i sense carres sense ferir a ningú i circumscripció a la seva acció política.

El senyor Gumbús continua parlant amb gran minuciositat sobre la qüestió dels drets dels darrers eleccions municipals per a demostrar que la seva llista al portar a realitzar la figura en candidatura, amb prou haver-se oposat a aquella redacció esmentada a què seu nom anés en candidatura.

Jo'm creia que havia fet tota mena de sacrificis pels diaris, jo per la meua història política me creia que devia ésser defensat pels que fins allavors havien sigut els meus companys. No fou així, vaig creure que jo en aquella casa no hi tenia cap lloc. Però, davant d'aquella conducta havia d'explicar lo ocorregut i per això fent a tota hora fe de nacionalista republicà, varem anar a trobar a En Lerroux per a que ens cedís un lloc en la seva tribuna i explicàssim lo ocorregut, única i exclusivament per haver volgut algun ésser d'un lloc per explicar-li a què seu una promesa que no feu fer-se.

El Sr. Roig Armengol

El senyor Roig Armengol protesta dels atacs dirigits a amics seus i del fet d'involar en l'assumpte qüestions agudes al mateix.

El Sr. Llairet

El senyor Llairet diu que lamenta que el senyor Gumbús hagi portat a l'Assamblea una sèrie de converses particulars sobre fets que no ha relatat amb la deguda exactitud.

Prò ha dit coses respecte la potència que entengué en la confusió de la candidatura de les darreres eleccions municipals, que aquella potència no fou cap més que la de la política, fent aquella informació que les diferents cases requereixen, escoltant a les juntes dels districtes, etc. La designació sobre la persona que ha d'induir el senyor Gumbús no fou sinó després d'escoltar a persones per la potència honorabilíssima i que aportaren elements de judici per a procedir amb tota rectitud.

La potència va veure per a que la seva gestió no un sol moment pogués ésser entelada per cap dubte i fides, procedint amb aquella independència que li conferien els poders rebuts no atenent-se a cap indicació que no fos la dels mandatari dels districtes.

Rosifica el senyor Gumbús per la mostra la seva conformitat amb les paraules d'En Llairet.

La presència intervé per a precisar els dos extrems que's dedueixen de lo exposat pels oradors que acaben de fer un ús de la paraula.

Primer. Que la potència va procedir amb tota escrupolositat, sense moure cap ni menys per a ella ni menys generoses que refusà en absolut.

Segon. Que els antics elements d'EL POBLE CATALÀ impugnaren l'elecció en la candidatura del nom d'En Gumbús pel fet de no acatar aquells la designació que se li feia prenent determinat districte.

El senyor Gumbús torna a rectificar, repetint alguns extrems de les seves anteriors manifestacions.

La presència pregunta si hi ha algun que tingui res que manifestar, per a donar per acabada la discussió.

El senyor Mallafrà i Gabús, intervé per a justificar la seva bona fe i el partit degut a un error de zel o portals pel seu amor propi i diuen que lamenten haver-ho de fer davant dels delegats forans que ignoren els antecedents de l'assumpte.

Acaben ambdós afirmant la seva fe de sempre inquebrantable de fedels nacionalistes i republicans, havent sempre dit que la seva deserció transitoria fou molt curta i que en ella mai hi hagué cap trobada amb els que tingueren la gloria de fundar el nostre partit.

La nostra llista d'afegits, està en que per res hem actuat des de la nostra separació al hem figurat en cap altre partit.

El Sr. Ribera i Rovira

Diu que la discussió es moria dintre d'un cercle viciós. Sense haver rectificat la seva actitud al nostre partit respecte delegats estan en un equivoc grave o es que aquí volen amagar la veritat dels fets.

Podeu reconèixer el seu convenciment de la lleialtat a les nostres idees, el seu entusiasme pel nostre partit, però d'això a reconèixer el seu dret a intervenir en aquesta assemblea que s'està constituint hi ha una distinció enorme.

Aquesta delegació al acceptar la comanda que se'ls hi feu pels nostres correligionaris dels districtes que representen, havien de tenir en compte la seva situació, que jo admeto que se'n digui transitoria separació del partit i fer-ho vivint als seus representants o bé posar-se en condicions iguals per a poder admetre la rectificació de poders.

Per tot això, acaba dient, jo crec que la discussió s'aporta en una base falsa, com la demanda d'aquells delegats refusa en la proposició que's discutix provinent d'un dictamen de la comissió d'actes.

(El senyor Corominas cedeix la presidència al senyor Roig Armengol i aquell demana la paraula dels bancs dels assembleístes).

El Sr. Corominas

Comença dient que al demafi, un assembleista ha parlat d'un altre company a més i jo, diu, me crec en el deure d'afegir-me no per a defensar-lo, que no m'ho ha encaregut, sinó per a fer notar a l'assemblea, el cas plantejat amb la separació forçada o voluntària, transitoria o permanent de un individu del nostre partit. Me referiré a la conducta seguida per l'Oriol Martorell, a l'Ajuntament.

Al fer-se al ajuntament d'aquest lloc la constitució de l'Ajuntament el senyor Martorell, consistent la composició del Consistori va fer arribar que se li plantejava un cas de conciencia que potser obligava a trencar la disciplina del partit. El cas se planteja i el que de les nostres llistes ens trairia l'Oriol Martorell a En Martorell la línia de conducta a seguir, fins de conducta que aquest creia que pels dictats del seu cor no podia seguir. Se salvà la qüestió deixant en són lloc la disciplina del partit que en aquell moment era inquebrantable.

Ara, jo voldria que l'assemblea, salvat aquell principi, adoptés un criteri

de franca tolerància no presentant batalla, després d'haver pres la barriada.

La Jovenut F. N. R. va cridar que havia d'expulsar del seu si a qui havia mancat a la disciplina del partit i així ho va fer com es ben públic.

Després, sotmès el cas a la Junta Municipal, aquesta cregué que amb autor la llista condicional que li remedia l'Oriol Martorell, havia complert.

L'Assamblea Nacional, al meu entendre deu resoldre per una suau tolerància una vegada s'ha salvat el principi de disciplina i del moment que no podem negar l'entrada als que venen del camp adversari al convertir-se a les nostres idees, no podem negar-la a aquells que mai s'han resolt en contra la nostra comunió política i entre aquells s'hi compten els que tinc l'honor de comptar entre els meus amics.

Acaba fent constar que tot lo que ha dit no aténia en lo més mínim la bona actitud dels demés regidors fedels nacionalistes republicans del nostre Ajuntament, els quals en aquella ocasió obraren amb una rectitud i altessa de miris dignes d'elogi.

El Sr. Juncosa

Com un dels firmants de la proposició, demana que aquella s'aprovi sense discussió i si pot ésser per unanimitat.

El Sr. Vila

Diu que no està conforme, ni troba bé que's planteja una qüestió de disciplina general de Catalunya.

En l'Assamblea municipal que se celebrà el mes de gener passat, o que podria també haver-se discutit en el si de la Junta Municipal del partit en la ciutat de Barcelona.

Avui no hem reunit per a parlar dels nostres assumptes locals, sinó de política general de Catalunya.

Amb tot i que la proposició se refereix únicament en el cas concret d'aquesta Assemblea, lo millor seria que l'assumpte es deixés a la resolució de les autoritats del partit en la ciutat de Barcelona.

Fa notar que el si dels companys seus haurien demanat l'expulsió d'aquells dels nostres assumptes, però no ho van poder fer per la raó de que abans hi havien donat de baixa del Cons. És clar que'l fet d'admetre'ls en l'Assamblea pot significar que ingressin novament en el Cons de Barcelona, però és evident que és un cas anormal que hagin de compartir amb nosaltres les deliberacions de l'Assamblea, aquella que no foren expulsats del partit a Barcelona però abans se'n separaren.

Reconec la lleialtat i bona intenció dels firmants de la proposició, però crec que farien molt bé de retractar-la i deixant que fossin els de la nostra ciutat els que un altre dia resolguessin la qüestió. Sobretot tenint en compte que no és el mateix cas de l'Oriol Martorell, que sols cometé un acte d'indisciplina, al cas dels que al darrer del seu acte d'indisciplina foren armats contra el partit i combaten als nostres homes i les nostres candidatures.

Se generalitza la discussió

El senyor Juncosa intervé per creure que el senyor Vila sofreix una ofuscató molt menys per a ella ni menys generoses que refusà en absolut.

Segon. Que els antics elements d'EL POBLE CATALÀ impugnaren l'elecció en la candidatura del nom d'En Gumbús pel fet de no acatar aquells la designació que se li feia prenent determinat districte.

El senyor Gumbús torna a rectificar, repetint alguns extrems de les seves anteriors manifestacions.

La presència pregunta si hi ha algun que tingui res que manifestar, per a donar per acabada la discussió.

El senyor Mallafrà i Gabús, intervé per a justificar la seva bona fe i el partit degut a un error de zel o portals pel seu amor propi i diuen que lamenten haver-ho de fer davant dels delegats forans que ignoren els antecedents de l'assumpte.

Acaben ambdós afirmant la seva fe de sempre inquebrantable de fedels nacionalistes i republicans, havent sempre dit que la seva deserció transitoria fou molt curta i que en ella mai hi hagué cap trobada amb els que tingueren la gloria de fundar el nostre partit.

La nostra llista d'afegits, està en que per res hem actuat des de la nostra separació al hem figurat en cap altre partit.

El Sr. Ribera i Rovira

Diu que la discussió es moria dintre d'un cercle viciós. Sense haver rectificat la seva actitud al nostre partit respecte delegats estan en un equivoc grave o es que aquí volen amagar la veritat dels fets.

Podeu reconèixer el seu convenciment de la lleialtat a les nostres idees, el seu entusiasme pel nostre partit, però d'això a reconèixer el seu dret a intervenir en aquesta assemblea que s'està constituint hi ha una distinció enorme.

Aquesta delegació al acceptar la comanda que se'ls hi feu pels nostres correligionaris dels districtes que representen, havien de tenir en compte la seva situació, que jo admeto que se'n digui transitoria separació del partit i fer-ho vivint als seus representants o bé posar-se en condicions iguals per a poder admetre la rectificació de poders.

Per tot això, acaba dient, jo crec que la discussió s'aporta en una base falsa, com la demanda d'aquells delegats refusa en la proposició que's discutix provinent d'un dictamen de la comissió d'actes.

(El senyor Corominas cedeix la presidència al senyor Roig Armengol i aquell demana la paraula dels bancs dels assembleístes).

El Sr. Corominas

Comença dient que al demafi, un assembleista ha parlat d'un altre company a més i jo, diu, me crec en el deure d'afegir-me no per a defensar-lo, que no m'ho ha encaregut, sinó per a fer notar a l'assemblea, el cas plantejat amb la separació forçada o voluntària, transitoria o permanent de un individu del nostre partit. Me referiré a la conducta seguida per l'Oriol Martorell, a l'Ajuntament.

Al fer-se al ajuntament d'aquest lloc la constitució de l'Ajuntament el senyor Martorell, consistent la composició del Consistori va fer arribar que se li plantejava un cas de conciencia que potser obligava a trencar la disciplina del partit. El cas se planteja i el que de les nostres llistes ens trairia l'Oriol Martorell a En Martorell la línia de conducta a seguir, fins de conducta que aquest creia que pels dictats del seu cor no podia seguir. Se salvà la qüestió deixant en són lloc la disciplina del partit que en aquell moment era inquebrantable.

Ara, jo voldria que l'assemblea, salvat aquell principi, adoptés un criteri

de franca tolerància no presentant batalla, després d'haver pres la barriada.

La Jovenut F. N. R. va cridar que havia d'expulsar del seu si a qui havia mancat a la disciplina del partit i així ho va fer com es ben públic.

Després, sotmès el cas a la Junta Municipal, aquesta cregué que amb autor la llista condicional que li remedia l'Oriol Martorell, havia complert.

L'Assamblea Nacional, al meu entendre deu resoldre per una suau tolerància una vegada s'ha salvat el principi de disciplina i del moment que no podem negar l'entrada als que venen del camp adversari al convertir-se a les nostres idees, no podem negar-la a aquells que mai s'han resolt en contra la nostra comunió política i entre aquells s'hi compten els que tinc l'honor de comptar entre els meus amics.

Acaba fent constar que tot lo que ha dit no aténia en lo més mínim la bona actitud dels demés regidors fedels nacionalistes republicans del nostre Ajuntament, els quals en aquella ocasió obraren amb una rectitud i altessa de miris dignes d'elogi.

El Sr. Vila

Diu que no està conforme, ni troba bé que's planteja una qüestió de disciplina general de Catalunya.

En l'Assamblea municipal que se celebrà el mes de gener passat, o que podria també haver-se discutit en el si de la Junta Municipal del partit en la ciutat de Barcelona.

Avui no hem reunit per a parlar dels nostres assumptes locals, sinó de política general de Catalunya.

Amb tot i que la proposició se refereix únicament en el cas concret d'aquesta Assemblea, lo millor seria que l'assumpte es deixés a la resolució de les autoritats del partit en la ciutat de Barcelona.

Fa notar que el si dels companys seus haurien demanat l'expulsió d'aquells dels nostres assumptes, però no ho van poder fer per la raó de que abans hi havien donat de baixa del Cons. És clar que'l fet d'admetre'ls en l'Assamblea pot significar que ingressin novament en el Cons de Barcelona, però és evident que és un cas anormal que hagin de compartir amb nosaltres les deliberacions de l'Assamblea, aquella que no foren expulsats del partit a Barcelona però abans se'n separaren.

Reconec la lleialtat i bona intenció dels firmants de la proposició, però crec que farien molt bé de retractar-la i deixant que fossin els de la nostra ciutat els que un altre dia resolguessin la qüestió. Sobretot tenint en compte que no és el mateix cas de l'Oriol Martorell, que sols cometé un acte d'indisciplina, al cas dels que al darrer del seu acte d'indisciplina foren armats contra el partit i combaten als nostres homes i les nostres candidatures.

Se generalitza la discussió

El senyor Juncosa intervé per creure que el senyor Vila sofreix una ofuscató molt menys per a ella ni menys generoses que refusà en absolut.

Segon. Que els antics elements d'EL POBLE CATALÀ impugnaren l'elecció en la candidatura del nom d'En Gumbús pel fet de no acatar aquells la designació que se li feia prenent determinat districte.

El senyor Gumbús torna a rectificar, repetint alguns extrems de les seves anteriors manifestacions.

La presència pregunta si hi ha algun que tingui res que manifestar, per a donar per acabada la discussió.

El senyor Mallafrà i Gabús, intervé per a justificar la seva bona fe i el partit degut a un error de zel o portals pel seu amor propi i diuen que lamenten haver-ho de fer davant dels delegats forans que ignoren els antecedents de l'assumpte.

Acaben ambdós afirmant la seva fe de sempre inquebrantable de fedels nacionalistes i republicans, havent sempre dit que la seva deserció transitoria fou molt curta i que en ella mai hi hagué cap trobada amb els que tingueren la gloria de fundar el nostre partit.

La nostra llista d'afegits, està en que per res hem actuat des de la nostra separació al hem figurat en cap altre partit.

El Sr. Ribera i Rovira

Diu que la discussió es moria dintre d'un cercle viciós. Sense haver rectificat la seva actitud al nostre partit respecte delegats estan en un equivoc grave o es que aquí volen amagar la veritat dels fets.

Podeu reconèixer el seu convenciment de la lleialtat a les nostres idees, el seu entusiasme pel nostre partit, però d'això a reconèixer el seu dret a intervenir en aquesta assemblea que s'està constituint hi ha una distinció enorme.

Aquesta delegació al acceptar la comanda que se'ls hi feu pels nostres correligionaris dels districtes que representen, havien de tenir en compte la seva situació, que jo admeto que se'n digui transitoria separació del partit i fer-ho vivint als seus representants o bé posar-se en condicions iguals per a poder admetre la rectificació de poders.

Per tot això, acaba dient, jo crec que la discussió s'aporta en una base falsa, com la demanda d'aquells delegats refusa en la proposició que's discutix provinent d'un dictamen de la comissió d'actes.

(El senyor Corominas cedeix la presidència al senyor Roig Armengol i aquell demana la paraula dels bancs dels assembleístes).

El Sr. Corominas

Comença dient que al demafi, un assembleista ha parlat d'un altre company a més i jo, diu, me crec en el deure d'afegir-me no per a defensar-lo, que no m'ho ha encaregut, sinó per a fer notar a l'assemblea, el cas plantejat amb la separació forçada o voluntària, transitoria o permanent de un individu del nostre partit. Me referiré a la conducta seguida per l'Oriol Martorell, a l'Ajuntament.

Al fer-se al ajuntament d'aquest lloc la constitució de l'Ajuntament el senyor Martorell, consistent la composició del Consistori va fer arribar que se li plantejava un cas de conciencia que potser obligava a trencar la disciplina del partit. El cas se planteja i el que de les nostres llistes ens trairia l'Oriol Martorell a En Martorell la línia de conducta a seguir, fins de conducta que aquest creia que pels dictats del seu cor no podia seguir. Se salvà la qüestió deixant en són lloc la disciplina del partit que en aquell moment era inquebrantable.

Ara, jo voldria que l'assemblea, salvat aquell principi, adoptés un criteri

de franca tolerància no presentant batalla, després d'haver pres la barriada.

La Jovenut F. N. R. va cridar que havia d'expulsar del seu si a qui havia mancat a la disciplina del partit i així ho va fer com es ben públic.

Després, sotmès el cas a la Junta Municipal, aquesta cregué que amb autor la llista condicional que li remedia l'Oriol Martorell, havia complert.

L'Assamblea Nacional, al meu entendre deu resoldre per una suau tolerància una vegada s'ha salvat el principi de disciplina i del moment que no podem negar l'entrada als que venen del camp adversari al convertir-se a les nostres idees, no podem negar-la a aquells que mai s'han resolt en contra la nostra comunió política i entre aquells s'hi compten els que tinc l'honor de comptar entre els meus amics.

Acaba fent constar que tot lo que ha dit no aténia en lo més mínim la bona actitud dels demés regidors fedels nacionalistes republicans del nostre Ajuntament, els quals en aquella ocasió obraren amb una rectitud i altessa de miris dignes d'elogi.

El Sr. Vila

Diu que no està conforme, ni troba bé que's planteja una qüestió de disciplina general de Catalunya.

En l'Assamblea municipal que se celebrà el mes de gener passat, o que podria també haver-se discutit en el si de la Junta Municipal del partit en la ciutat de Barcelona.

Avui no hem reunit per a parlar dels nostres assumptes locals, sinó de política general de Catalunya.

Amb tot i que la proposició se refereix únicament en el cas concret d'aquesta Assemblea, lo millor seria que l'assumpte es deixés a la resolució de les autoritats del partit en la ciutat de Barcelona.

Fa notar que el si dels companys seus haurien demanat l'expulsió d'aquells dels nostres assumptes, però no ho van poder fer per la raó de que abans hi havien donat de baixa del Cons. És clar que'l fet d'admetre'ls en l'Assamblea pot significar que ingressin novament en el Cons de Barcelona, però és evident que és un cas anormal que hagin de compartir amb nosaltres les deliberacions de l'Assamblea, aquella que no foren expulsats del partit a Barcelona però abans se'n separaren.

Reconec la lleialtat i bona intenció dels firmants de la proposició, però crec que farien molt bé de retractar-la i deixant que fossin els de la nostra ciutat els que un altre dia resolguessin la qüestió. Sobretot tenint en compte que no és el mateix cas de l'Oriol Martorell, que sols cometé un acte d'indisciplina, al cas dels que al darrer del seu acte d'indisciplina foren armats contra el partit i combaten als nostres homes i les nostres candidatures.

Se generalitza la discussió

El senyor Juncosa intervé per creure que el senyor Vila sofreix una ofuscató molt menys per a ella ni menys generoses que refusà en absolut.

Segon. Que els antics elements d'EL POBLE CATALÀ impugnaren l'elecció en la candidatura del nom d'En Gumbús pel fet de no acatar aquells la designació que se li feia prenent determinat districte.

El senyor Gumbús torna a rectificar, repetint alguns extrems de les seves anteriors manifestacions.

aquesta Assemblea, uns senyors que no separen de l'U. F. N. R. i que precisament per aquest motiu no'n foren expulsats.

Venim aquí a manifestar a la proposició, perquè en així hi vejem als representants de la nostra política de germanor federal nacionalista republicana, quan anem a escampar-la per tots els pobles de Catalunya.

Indubitablement d'aquells agermanaments en actua l'indispensable unitat espiritual i política de la nostra comunió.

Altres rectificacions

El senyor Gumbús torna a parlar produint les seves paraules sorolloses protestes.

Seguidament el delegat senyor Borràs, de Mataró, firmant de la proposició, diu que després del debat, reitifica la seva firma de aquella, per creure-la improcedent.

La Votació

L'Assamblea acordà que la votació sigui nominal, la que donant per resultats una majoria de sis vots, a la qual s'hi ajunta el vot de la presidència, en favor de la proposició. Hi han hagut quatre abstencions.

Final

El senyor Layret, demana puntualitat per a començar amb la primera sessió.

El senyor Borràs, de Mataró, proposa i així s'acorda que l'Assamblea declari haver vist amb gran satisfacció la gestió d'En Rodés, davant del problema del Marroc.

La presidència declara constituïda l'Assamblea i prenent peu d'aquesta proposició lloca la tasca dels nostres diputats, que actualment són a Madrid, i en particular la magistrat intervenció parlamentària d'En Rodés.

I tanca la sessió, recomanant que's assembleïssim demà vagin a rebre als nostres diputats, i que tothom sigui puntual a la sessió del matí de l'Assamblea. La tancà la sessió amb un crit unanimitatment respost, de Visca l'Unió Federal Nacionalista Republicana!

Però poden votar la proposició perquè tampoc hem de supeditar l'harmonia del Partit a una simple qüestió de si poden o no actuar de representants, únicament en

sical, en corporació dels que defensen els sistemes egipcis.

La Junta nacionalista basada en els efectes sociològics, la llengua, el dret, l'art, la ciència, les costums, fan que cada país conservi una personalitat mestral ben definida, de lo qual en son principal demostració, la cançó i la dansa.

Siguem nosaltres mateixos, diguem el volem la nostra música emprunada grossa esbrandida en el món musical, i reïnguem ja de les formes populars, font inagotable d'inspiració sempre viva.

Un marc aplaudiment covaren les darreres paraules del mestre Espadaler, qui es veié molt feliç per la nombrosa i esculida concurrència que assistí en aquesta interessantíssima conferència.

De l'U.F.N.R.

Per a que aquesta sessió sigui completa, preguem a totes les entitats del partit que ens envii notícia de tots els actes que organitzin.

El O. N. R. del Poble Nou al nostre Calvet

Senyor don Edmud Calvet: Distint senyor i corregidor: El O. N. R. del Poble Nou en sessió tingué el dia 28 del corrent ha pres l'acord de felicitar-vos per la vostra elecció de Senador per Tarragona.

No creiem que un home dels vostres prestigi i de tan clara honradesa pogués sortir-se derrotat en la passada lluita de Tarragona, en quin lloc de Catalunya, els seus fills han donat prova de la gran estimació que senten per als homes que en son nom han enaltit a la Patria.

Nosaltres els més humils de tots, que lluitem en aquest extrem de la nostra estimada Barcelona amb els ideals de Catalunya i República, amb sinceritat diem que estem orgullosos de pertnèixer al triat vostre que's el nostre.

Mantenir a vostres ordres, correccions, El President, J. Torrens Gros, — El Secretari, Ricard Vives.

Per la mort d'En Bofill

Família Bofill. Figueras. — Socis A. tenen Pi i Margall, Figueras, porten amb vos mort il·lustre Bofill, model de honradesa i consecuencia política.—President, Estapé.

Arribada

Just amb el diputat a Corts don Felip Rodés arribarà amb l'express de Madrid d'aquest matí, els nostres il·lustres amics Joaquim Salvatella, Jaume Carner i Joan Moles.

Dinar

Ahí a la Maison Dorée, se reüniren en ànima íntim els diputats provincials de Tarragona amb el nou conseller electe de la província el nostre amic En Edmud Calvet.

Subasta

S'auancia una subasta per arrendar per deu anys el kiosk de periódics instal·lat a la Rambla de Sant Josep, davant de can Cuadros.

El pic de condicions estarà de manifest per deu dies al Negociat de Ingressos.

Oferta

S'han rebut a l'Ajuntament dues ofertes de terrenys per a parcs públics i cases barates, situats en la Travessera, tocant l'antiga casa de l'Hospital de la Santa Creu (Guinardó), de cabuda aproximada 14.700 metres, i l'altra amb la carretera Real de Sans, de cabuda aproximada 652.000 pams.

DIVERSIONS PUBLIQUES

Teatres

TEATRE ROMEA

Avui dilluns, tarde, a les 4: «Hamlet». Nit a un quart de deu, comiat de la Companyia i benefici de Lola Velazquez: «La chocalterita».

Teatre Tivoli

Dilluns i juny. Companyia dramàtica MAGUERIDA XIRGU

Tarde, a les quatre. La comèdia en quatre actes «Zanà», protagonista Marguerida Xirgu. Preus: Llotges 12 pessetes. Butaca amb entrada 18. Circulars 12.2. Solista galeria 1.40. Entrada general 12 cèntims. Nit a dos quarts de deu. Primer d'abonament de moda: L'hermosa comèdia en tres actes «El corrió de seda», per Marguerida Xirgu. Preus de moda: Llotges sense entrada, 16 ptes. Butaca amb entrada 3 pessetes. Circulars amb entrada 1.22. Devantera amb id. 1.40. Entrada general 0.72. Demà: «L'Algrete». Se despatxa a Comptaduria per la segona d'abonament de moda, dilluns i juny, representant-se la comèdia d'En Benavente «Los ojos de los muertos».

Teatre de Novitats

COMPANIA DEL TEATRE DE LA COMEDIA DE MADRID. Avui dilluns, tarde, a les quatre. Nit a dos quarts de deu, quarta i quinta representació de la joguina còmica en 3 actes d'En Pierre Weber arranjament a l'espanyol per senyors Paso i Abati.

El orgullo de Albucete

èxit veritablement grandios, representat més de 150 nits a Madrid. Demà dimarts, primer dia d'abonament a moda.

EL ORGULLO DE ALBUCETE

Se despatxa a Comptaduria.

Teatre Nou Avui dilluns darrer dia de la temporada de quatre, especial, 3 actes. Primer «Los piro-pitos». Segon, dos actes, «La Farona». A les 6, especial, 3 actes. Primer «El cuarteto Pons». Segon dos actes «Levantar muertos». Nit a dos quarts de deu, darrera funció. Primer, 3 actes, «La Farona». Segon L'èxit centenari «Va està arriba el telón». Tercer Comiat de la Companyia pels senyors Monsero. L'Empres i e's arriben donen moltes gràcies a l'intelligent públic de Barcelona per la seva bondat i assidua assistència durant aquesta llarga temporada.

Gran Teatre Espanyol

Avui dilluns i juny. Gran companyia melo-dramàtica dirigida per Angust Barba. Tarde, a dos quarts de quatre, cartell monstre. Dos drames, 2.9 actes, 9. Primer «Magdalena o la mujer adúltera», 6 actes. Segon «La Dolores», 3 actes. Nit, comiat de la Companyia, programa fenomenal, 10 actes, 10.2 drames. Primer «Magdalena o la mujer adúltera», 6 actes. Segon «Los amances de Teruel», 4 actes. Entrada i butaca 1.25 pessetes. General 30 cèntims.

TEATRE CÒMIC

Avui dilluns i juny. Gran companyia de «Vaudeville». Tarde, a un quart de quatre. Primer La gran comèdia vaudeville «Mai dones», 3 actes. Segon L'ideal cançonista amb els seus originals balls, rumbes, couplets. A les 6 darrera de l'èxit sens igual «Capeau marit», 3 actes. Segon La gran estrella Tressa Calvo, amb el seu gran repertori. Entrada i butaca 1.30 ptes. General 30 cèntims. Nit a dos quarts de deu. Primer La comèdia «La sorpresa». Segon L'èxit veritat «Capeau marit», 3 actes. El devassall de riure i riallades. Tercer Darrera sortida i comiat de l'elegant estralla.

Tressa Calvo

desapmanant luxe, originals balls, couplets nous.

Saturn Parc

Importantíssim i elegant Centre d'atraccions amenitzat tarde i nit per la molt notable banda del regiment Vergara. Entrada de passeig 10 cèntims. Avui tarde i nit exhibició de l'enano Paquito

Inscripció a no veurel, més petit encara de lo que el públic pot imaginar-se, té vivesa de caràcter, previlitgada imaginació. Limita perfectament els toreros més notables, contesta amb veritat ble gràcia a quantes preguntes se li fan. Es sens dubte al-gua l'atracció més extraordinària que s'ha vist a Barcelona.

Dimarts de moda

Per primera vegada a Espanya carreres de velocitat, d'adonament, marxes atràs i de cintes en la pista del Witching-Waves amb premis en metàl·lic i objectes d'art. Les senyores i senyors seran obsequiades amb bonics bouquets.

TURO PARK

Gran centre d'atraccions. Obert tots els dies des de les 10 del matí a les 7 de la nit. Avui dilluns dia 1 de juny

PER LA TARDE: Sardanes per «La Principal Barcelonina». PUTXINEL·LIS INTERMITENTS COMICS PER

varis clowns

AL FERS DE NIT

Focs japonesos

pel pirotècnic Saura

Entrada de passeig 25 cèntims.

Comissió Sportiva del Gim del Tibidabo
SALUD I RECREU. Avui tarde: Concert per la brillant banda «Bonanova». Saló de tir: «Carrousel». Exposició permanent, Sports i distraccions variades.

Concerts

Palau de la Música Catalana

Demà dimarts, a dos quarts de deu nit.

TERCER CONCERT PER LA

Orquestra Simfònica

DE MADRID

Director: E. Fernández Arbós

Programa: HAYDN, STRAUSS, C. DEL CAMPO, MOZART, WAGNER.

Dimarts, 3. nit, IV i darrer concert per la Orquestra Simfònica de Barcelona.

Localitats avui en l'Administració del Palau de 5 a 8 tarde.

ALCAZAR Gran Cab Concert. Res-

Sarques alegres Continuant Gran Debut.

ROYAL CONCERT «MUSIO-HALL»

Marqués del Duero, 105, davan: Teatre Comtal

Gran Concerta tots els dies tarde i nit per una important «Companyia de Varietés».

RECERBOMUSIO-HALL

Marqués del Duero, 85

Gran debut tots els dies tarde i nit, per una important COMPANYIA DE VARIETES.

Music-Hall LA BUENA SOMBRA Gineja 3.

Tots els dies tarde i nit

GRAN CONCERT

CELEBRITATS MUNDIALS

ENTRADA LLIURE

MOULIN ROUGE.—MUSIO-HALL

Concerts tots els dies tarde i nit per nombrosa Troupe de Varietés.

Cines

Grancine saló Poré

Avui dilluns gran sessió matinal de 11 a 12 amb un herós programa de pel·lícules i

5 colossals atraccions, 5

Sessons de dos quarts de quatre a dos quarts de nou. Atraccions que alternarà:

Raoul i Marcel

comiat.

Calvetti

amb el seu gog «Thim». Exit dels ed lebres acrobates

Orto Eugene

saladors en bàscula, número sensacional.

Exit gran del duet còmic a transformació

Los Gari-Uset

Ovacions continues als ballarins excèntrics de fama mundial

Los Mingorances

Nit gran funció completa, present-hi part les 5 atraccions. 3. Demà reapareixerà de nou el colossal artista Moreno.

Aquesta setmana «Salud Ruiz» i «Los Villaluis».

Detalls per cartells.

EL HOGAR Y LA MODA

es el periódico más económico del día

Per 2 RALS AL MES, dona

Un número setmanal d'«El Hogar y la Moda»

de «Novela» moral i interessant

de «Diccionario Enciclopédico»

de «Historia de España»

Entre Periódico, Novela, Diccionario, y Historia

16 quaderns al mes per 2 rals

64 planes de lectura setmanal para la familia

«El Hogar y la Moda» dona, además,

PATRONS TALLATS

y dona, además, bonics y práctics

REGALS MENSUALS

consistents en màquines de cosir, valors, talla de trajo, pesses de tela, etc., a que poden optar tots els subscriptors.

per 2 rals al mes

Ompli V. l'adjunt cupó y envii a la

SOCIETAT GENERAL DE PUBLICACIONS

Diputació, 211.—BARCELONA

que li enviarà a l'acte unes mostres de franc a casa seva.—Hi ha que advertir que's suscriu ara podrà comensar a col·leccionar totes les obres desde'l quadern primer.

D. _____ que viu

a _____ província de _____

carrer _____ n.º _____

Desitja rebre unes mostres de franc de El Hogar y la Moda y la seva Biblioteca.

Imprempta i estereotipia, Est. 18

Cinta pessa bebés

Totes les mares poden saber el pes del nen usant la

CINTA PESSA BEBES

Preu: 3 pessetes

Enviant 3'50 se remet certificat.

40 pessetes

MÀQUINA D'ESCRIBIR

American Visible

Propia per a families.

Enviant 40 pessetes, se remet ranc embalatge.

Única en el món d'aquest preu.

ANTONIO ALT'S ENT

BARCELONA

Porlaferissa, 22 pral. Apartat 267

CICLES

SANROMA

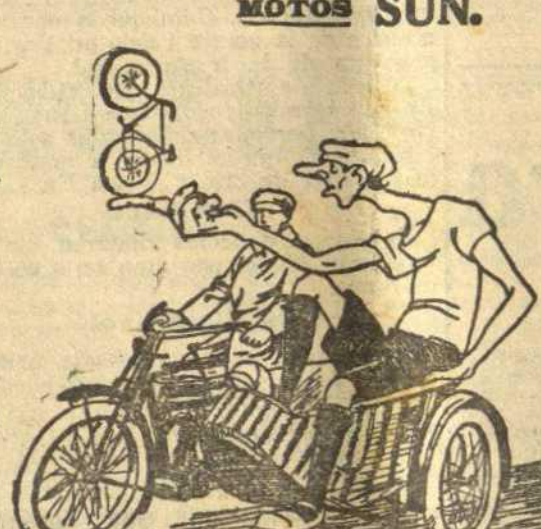
Els més sòlids i lleugers

Teléfono 1445

Baimes 62

BARCELONA

MOTOS SUN.

Ebanistería de F. GIRALT

Casa fundada en 1880

Immens assortit de mobles senzills i de luxe, en models originals i elegantíssims. Única casa que construeix els seus mobles en els seus propis tallers i que's garanteix per temps indefinit. Positiva economia d'un 20 per 100 sobre els preus corrents en magatzems i basars.

Canuda 16

PIANOS Y HARMONIUMS

de Huguier, desde 8 fins a 15 pessetes al mes

Carrer del Brac, núm. 73, entressol, guinea

LES PÍLDORAS ANTICLOROTÍQUES

CASADESÚS

del Dr. OUXART

curen la clorosi, pobresa de sang, colors esblaimats, desrregios periódics, etc.; 2 pessetes caps per tot arreu y Arc del Teatre, número 21

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valors desde'l 3 per 100 anual, en llotges, propietaria, industrial i comercials des de'l 12 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, sobre valors, sobre indivisus i sobre gaus, planes, carruatges i tota garantia que continga. Rambla Santa Mónica, 4, entressol.

ESQUELES MORTUORIES

SEN'ADMETEN AN AQUESTA IM-

PRESSA, FINS A LES DUES DE

LA MATINADA

Gran Empresa Funeraria

Sociedad Anónima

40 Sucursals amb telèfon a Barcelona i pobles agregats

Enterros desde'l mes sumptuos al mes modest; d'aquests desde 25 ptes.

Central: Rambla Catalunya, 29 - Teléfon 397

Tallers, fábrica y coixeres: CAMPO SAGRADO, 24 - Teléfon 2.691

Estufa de desinfecció, portàtil a domicili, única a Barcelona

Aquest home era alegre, sensible i bó. El relat que li varem fer del desastre de la nit i de la desolació del seu pobre compatriota de Pròcida, li va tocar el cor. No va perdre ni un plastre en el preu de l'embarcació; però no'n va exagerar el valor i el mercat va ser el més per trenta-dos sequins d'or, que'l meu amic li va pagar al comptat. Mitjantant aquesta quantitat, la barca i un ormeig nou, veles, cordalges, àncora de ferro, tot va ser nostre.

Aduc varem completar l'equip comprant en una botiga del port dos capots de llana fosca, un pel vell, l'altre per l'infant; varem afegir-hi tres xarxes de diferents menses, paners per a peix i algunes grolleres cines casolanes per l'us de les dones. Varem convenir amb el marxant de barques que li pagaríem l'endemà tres sequins més si l'embarcació fos conduïda al mateix dia al punt de la costa que li varem designar. Com el mal temps minvava i la terra elevada de l'illa abrigava un xic el mar del vent per aquell costat, s'hi va

comprometre, i nosaltres varem partir per terra cap a la casa d'Andrea.

XIX

Ferem el camí lentament, assient-nos a tots els arbres, a l'ombra de tots els emparats parlant, somniant, mercadejant amb totes les noies procidanes paners de figues, de nous, de raïms que duïem, i deixant a les hores el temps de fugir. Quan desde dalt d'un promontori varem percebre la nostra embarcació que lliscava furtivament sota l'ombra de la costa, apressarem el pas per arribar al mateix temps que's remadors.

No se sentien ni veus ni passos en la caseta i en la vinya que la voltava. Dos coloms formosos de llargues potes emplomades, i tres blanques tigrades de negre picotetani grans de moresc sobre'l mur de la barana del terrat, eren el sol senyal de vida que animava la casa. Pujarem sense fer brogit demunt del teulat i trovarem la família profon-

No-rés-menys s'aixecaren i ens seguíren tots descendint lentament els graons de la costa; es veia però que l'aspecte del mar i el só de les onades els feien mal. No assatjaré de descriure la sorpresa i la joia d'aquella pobre gent quan, desde dalt del darrer pilà de la rampa, vegeren la formosa barca nova, brillant al sol i treta fora de l'aigua al costat de les despulles de l'antiga, i el meu amic els va dir: «Es vostra!» Varen caure tots ajonollats com colpits de la mateixa alegria, cada un sobre'l graó on se trobaven, per remerciar a Déu abans de trobar paraules per remerciarnos a nosaltres. La seva felicitat però ens remarciaha prou.

S'aixecaren a la veu del meu amic que'ls cridava. Varen correr adeleradament cap a la barca. Ne feren primer respectivament la volta a distància, com si temessin que tingués al-

varem llençar-hi demunt pedres grosses a fi de que les onades, si pujaven, no dispersessin els restes estimats de l'equip, i varem pujar, tristos i si ben lluny dels nostres hostes, a la casa. L'absència de la barca i l'estat del mar no'ns permetien maridar.

Després d'haver menjat, els ulls batuts i sense dir un mot, un més al cap i Bot de cabra que la Graziella ens va dur vora la font, sota la figuera, deixarem la casa al seu càrrec i ens varem anar passejar a l'alt emparat dovinyes i sota's oliverars de la muntanya alta de l'Ala.

XVII

Apenes parlàvem, el meu amic jo, però teníem el mateix pensament i gremiem instintivament tots els corriols que duen a la punta oriental de l'Ala i que's devien portar a la pròxima ciutat de Pròcida. Algunes cabres i algunes joves de clènica vestidura, que trobàvem portant garricons d'oli so-